Lietas arhīva Nr. C-2340-20/44
ECLI:LV:RVPT:2020:0423.C30755219.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020. gada 23. aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
tiesnese J.Peinberga
rakstveida procesā izskatīja civillietu AS "Mini Credit" prasībā vienkāršotā procedūrā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2019. gada 9. septembrī saņemts AS "Mini Credit" prasības pieteikums vienkāršotā procedūrā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

[2] Prasības pieteikumā norādīts, ka 2016. gada 25. janvārī starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts patēriņa kredīta līgums Nr.35001969, saskaņā ar kuru prasītājs izsniedza atbildētājam aizdevumu 2000 EUR apmērā. Atbildētājam aizdevums bija jāatmaksā līdz 2018. gada 25. janvārim.

Tā kā atbildētājam bija izveidojies parāds, puses 2017. gada 27. oktobrī noslēdza vienošanās pie patēriņa kredīta līguma Nr. 35001969, ar kuru puses konstatēja, ka atbildētāja parāds ir 1195,79 EUR, kas tika noteikta kā kredīta summa ar atmaksas termiņu 2018. gada 25. oktobris.

2018. gada 5. janvārī prasītājs nosūtīja atbildētājam paziņojumu, kurā saskaņā ar līguma Vispārējo noteikumu 11.2.1. apakšpunktu prasītājs informēja, ka vienpusējā kārtībā atkāpjas no līguma un pieprasīja atbildētājam līdz 2018. gada 4. februārim veikt visu līgumā paredzēto saistību izpildi.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 1587., 1720., 1756. pantu, 1759. panta 1. punktu, 1760., 1943., 1945. pantu, 1946. panta pirmo daļu.

Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam pamatparādu 1039,58 EUR apmērā, likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2018. gada 5. februāra līdz 2019. gada 6. septembrim 103,74 EUR apmērā, tiesas ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus brīdinājuma kārtībā 5,44 EUR apmērā, kā arī tiesāšanās izdevumus un noteikt tiesības saņemt līdz sprieduma izpildei likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda summas.

[3] 2019. gada 1. novembrī tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros prasību neatzīst. Norādot, ka nav izprotams parāda aprēķins, jo nomaksātā procentu summa pārsniedz pamatsummu.

[4] 2019. gada 22. novembrī tiesā saņemta prasītāja atsauksme, kurā norāda, ka likumiskos procentus ir aprēķinājis, ievērojot normatīvo aktu prasības.

[5] Lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Līdz ar to tiesa izskata civillietu rakstveida procesā, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu. 2020. gada 18. februārī lietas dalībniekiem atbilstoši Civilprocesa likuma 56. panta prasībām nosūtīti paziņojumi par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2020. gada 23. aprīlī, kā arī pusēm izskaidrotas procesuālās tiesības.

Saīsināts spriedums pasludināts 2020. gada 23. aprīlī. Atbildētājs ir lūdzis tiesu sagatavot pilnu spriedumu lietā.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka AS "Mini Credit" prasība vienkāršotā procedūrā pret /pers. B/ par naudas piedziņu ir pamatota un apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 194. panta pirmās daļas 3. punkts noteic, ka tiesa sastāda saīsināto spriedumu vienkāršotās procedūras lietās. Minētā panta otrajā daļā noteikts, ka saīsināto spriedumu sastāda saskaņā ar šā likuma 193. panta prasībām, izņemot aprakstošo daļu, kurā norāda tikai prasības priekšmetu, normatīvos aktus, pēc kuriem vadījies lietas dalībnieks, kā arī prasījumu, un motīvu daļu, kurā norāda tikai normatīvos aktus, pēc kuriem vadījusies tiesa.

[7] Tiesa atzīst, ka prasība daļā par pamatparāda 1039,58 EUR piedziņu ir pamatota un apmierināma pilnībā, pamatojoties uz Civillikuma 1401., 1402., 1425., 1587., 1589., 1843., 1943., 1838. pantu.

[7.1] Civillikuma 1401. un 1402. pants noteic, ka saistību tiesības ir tādas tiesības, uz kuru pamata vienai personai - parādniekam - jāizdara par labu otrai - kreditoram - zināma darbība, kam ir mantiska vērtība, un saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 10. panta pirmā daļa noteic, ka distances līgums ir patērētāja un pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja vienošanās, ko tie noslēguši, vienlaikus neatrodoties vienā un tajā pašā vietā, bet līdz līguma slēgšanas brīdim un līguma slēgšanas brīdī izmantojot vienu vai vairākus distances saziņas līdzekļus, kā arī organizētu preču pārdošanas vai pakalpojumu sniegšanas shēmu. Par distances saziņas līdzekļiem uzskatāmi tālrunis, tīmeklis, elektroniskais pasts, televīzija, fakss, katalogs, presē publicētās reklāmas, kurām pievienots pasūtījuma kupons, un citi informācijas nosūtīšanas un pārraidīšanas distances līdzekļi.

No lietas materiāliem redzams, ka 2016. gada 25. janvārī starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts Eiropas patēriņa kredīta līgums Nr.35001969 (lietas 19.-36. lapa), saskaņā ar kuru prasītājs izsniedza atbildētājam aizdevumu 2000 EUR apmērā, ar atmaksas termiņu līdz 2018. gada 25. janvārim.

Prasītājs norādījis, ka atbildētājs ir iesniedzis pieteikumu piešķirt kredītu prasītāja interneta vietnē.

Tiesa konstatē, ka 2017. gada 27. oktobrī puses noslēdza vienošanos pie patēriņa kredīta līguma Nr. 35001969 (lietas 61. lapa), ar kuru konstatēts atbildētāja parāds 1195,79 EUR apmērā (turpmāk – Vienošanās), kā arī sastādīts maksājumu grafiks ar atmaksas termiņu 2018. gada 25. oktobris (lietas 51. lapa), kā arī noslēgts jauns patēriņa kredīta līgums Nr. BPK35001969-B (lietas 43.-50. lapa).

Ņemot vērā minēto un lietā esošo informāciju, kas apliecina prasītāja elektronisko saziņu ar atbildētāju, tiesa secina, ka atbilstoši Patērētāju tiesību

aizsardzības likuma normām un Civillikuma 1537. pantam patēriņa kredīta līgums noslēgts, izmantojot distances saziņas līdzekļus.

Tiesa konstatē, ka puses ir vienojušās par minēto līgumu būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties, un saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu minētie līgumi ir uzskatāmi par galīgi noslēgtiem un atzīstami par tiesīgiem.

[7.2] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīds par atbildētāja pienākumu atmaksāt parādu prasītājam, bet atbildētājs apstrīd parāda aprēķinu, jo procentos nomaksātā summa pārsniedz pamatparādu.

Tiesa konstatē, ka no Vienošanās izriet, ka atbildētājam uz 2017. gada 27. oktobri bija izveidojies parāds 1195,79 EUR, ko veidoja pamatparāds par neatmaksāto aizdevumu 975,74 EUR un kavējuma procenti 220,05 EUR. No Vienošanās 1. punkta secināms, ka par parādu 1195,79 EUR tika nodibināta jauna saistība, nosakot to par aizdevuma summu.

Saskaņā ar patēriņa kredīta līgumu Nr. BPK35001969-B un maksājuma grafiku atbildētāja atmaksājamā summa bija 1612,23 EUR, ko veidoja atmaksājamais aizdevums 1195,79 EUR un pielīgtie procentu maksājumi 416,44 EUR, paredzot, ka ikmēneša maksājamā summa vienpadsmit mēnešus ir 134,92 EUR, bet pēdējā mēnesī – 128,11 EUR.

2017. gada 27. oktobra patēriņa kredīta līguma Nr. BPK35001969-B (turpmāk - Kredīta līgums) pirmajā Individuālajā daļā puses vienojušās par aizdevuma lietošanas procentu likmi gadā 60%, ar gada procentu likmi 79,69%.

Tā kā starp pusēm nepastāv strīds par patēriņa līgumu un tā noteikumiem, tad atbildētājam saskaņā ar Civillikuma 1587. un 1425. pantu bija pienākums izpildīt pielīgtās saistības pilnā apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1943. pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Atbildētājs saskaņā ar Kredīta līguma 9.7. punktu bija apņēmies savlaicīgi veikt līgumā noteiktos maksājumus, t.i. tos veicot līdz katra mēneša 25.datumam.

Civillikuma 1828. pants nosaka - ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu (..).

No prasītāja aprēķina secināms, ka Kredīta līguma darbības laikā līdz 2018. gada 4. februārim atbildētājs nepildīja pielīgtās saistības, kavēja maksājumus, veicot ar kavējumu un nepilnā apmērā tikai divus maksājumus 2017. gada 14. decembrī 49 EUR un 2018. gada 18. janvārī 54 EUR.

Kredīta līguma 7.12. punktā noteikts, ja aizņēmējs ir kavējis aizdevuma atmaksu, tad parāda summa tiek dzēsta sekojošā secībā: procenti, nokavējuma procenti, aizdevuma summa, līgumsods un citi maksājumi, kas jāmaksā saskaņā ar līgumu.

Tā kā atbildētājs pieļāva maksājumu kavējumu, tad saskaņā ar Kredīta līguma noteikumiem un Civillikuma 1843. pantu no iemaksātās summas vispirms tika dzēsti procentu maksājumi.

Līdz ar to prasītājs pamatoti saņemtos maksājumus vispirms novirzīja procentu maksājumu dzēšanai.

[7.3] No prasītāja 2018. gada 5. janvāra paziņojuma secināms, ka saskaņā ar Kredīta līguma 11.2.1. apakšpunktu prasītājs vienpusēji atkāpās no līguma, paziņojot, ka pieprasa atbildētājam veikt visu līgumā paredzēto saistību izpildi 1307,05 EUR apmērā līdz 2018. gada 4. februārim.

Tādējādi prasītājs izmantoja tiesību vienpusēji atkāpties no līguma, kas atbilst Civillikuma 1589. pantā noteiktajam.

No lietas materiāliem konstatējams, ka atbildētājs līdz 2018. gada 4. februārim neveica līgumā paredzēto saistību izpildi 1307,05 EUR apmērā, bet laika periodā līdz 2018. gada 18. decembrim veica sešus maksājumus 305 EUR kopsummā, kas atbilstoši Civillikuma 1843. pantam novirzīti vispirms procentu maksājumiem un pēc tam pārējam parādam.

Tiesa konstatē, ka atbildētājs atbilstoši Civillikuma 1838. pantam nav pierādījis parāda samaksas faktu.

Līdz ar to prasība daļā par pamatparāda 1039,58 EUR apmērā ir pamatota un apmierināma.

[7.4] Tiesa uzskata par nepamatotiem atbildētāja iebildumus, kas pamatoti ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas tiesneses 2019. gada 16. aprīļa lēmumu lietā Nr. 3-12/04278-19.

Tiesa konstatē, ka ar minēto tiesneses lēmumu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 406.^{7} panta otro daļu un 406.^{8} pantu, tika izbeigta tiesvedība lietā, kurā prasītājs lūdza piedzīt no atbildētāja parādu 1100 EUR, kas radies 2016. gada 25. janvāra patēriņa kredīta līguma Nr.35001969 neizpildes rezultātā, jo atbildētājs saistību neatzina.

Kā norādīts tiesneses 2019. gada 16. aprīļa lēmumā, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 406.^{8} panta trešajā daļā, tad lēmums par tiesvedības izbeigšanu saistības piespiedu izpildīšanai brīdinājuma kārtībā sakarā ar parādnieka iebildumiem nav šķērslis prasības celšanai prasības tiesvedības kārtībā.

Tādējādi prasītājam nepastāv šķēršļi celt prasību pret atbildētāju par parāda piedziņu prasības tiesvedības kārtībā.

[8] Tiesa atzīst, ka prasība daļā par likumisko nokavējuma procentu piedziņu par laika periodu no 2018. gada 5. februāra līdz 2019. gada 6. septembrim 103,74 EUR apmērā ir pamatota un apmierināma pilnībā, pamatojoties uz Civillikuma 1402., 1587., 1753., 1756. pantu, 1759. panta 1. punktu, 1765. panta pirmo daļu, 1838., 1843. pantu un 1946. panta pirmo daļu.

Civillikuma 1753. pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1759. panta 1. punkts paredz, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Atbilstoši Civillikuma 1765. panta pirmajai daļai, ja procentu apmērs nav noteikts darījumā, tad likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Civillikuma 1946. panta pirmajā daļā noteikts, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Pārbaudot lietas materiālos esošos parāda aprēķinus, tiesa atzīst, ka prasītājs pamatoti aprēķināja un lūdz piedzīt likumiskos nokavējuma procentus 103,74 EUR, kas aprēķināti par neatmaksāto aizdevumu par laika periodu no 2018. gada 5. februāra, t.i. pēc vienpusējas atkāpšanās no Kredīta līguma, līdz 2019. gada 6. septembrim, jo atbildētājs parādu pilnā apmērā nebija samaksājusi.

[9] Tiesa atzīst, ka prasība par ar brīdinājuma izskatīšanu saistīto izdevumu 5,44 EUR piedziņu ir noraidāma.

Tiesa norāda, ka ar brīdinājuma izsniegšanu saistītie izdevumi nav atzīstami par ar konkrētās lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem vai parādu materiālo tiesību izpratnē.

Civilprocesa likums neparedz samaksāto ar brīdinājuma izsniegšanu saistīto izdevumu atmaksu gadījumos, kad pieteikumā par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā izbeigta tiesvedība. No Civilprocesa likuma 406.^{6} panta izriet, ja pieteikums par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā atstāts bez izskatīšanas, vienīgi samaksātā valsts nodeva tiek ieskaitīta, ja prasību ceļ prasības tiesvedības kārtībā.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu prasītājam ir nosakāmas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no kopējās pamatparāda summas 1039,58 EUR par laiku līdz sprieduma izpildei, vienlaikus nosakot, ka saskaņā ar Civillikuma 1763. pantu procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

[11] Civilprocesa likuma 41. panta pirmā daļa paredz, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināma daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli apmierināmo prasījumu apmēram.

Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājam proporcionāli prasības apmierinātajai daļai piedzenama valsts nodeva 171,50 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,28 EUR.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta otro daļu un likuma "Par valsts apdraudējuma un tā seku novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem sakarā ar Covid-19 izplatību" 16. panta trešo daļu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Rezolutīvā daļa

Tiesa, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41., 190., 194., 195., 204.[1], 250.[25] pantu,

nosprieda

apmierināt AS "Mini Credit" prasību vienkāršotā procedūrā pret /pers. B/ par naudas piedziņu daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu AS "Mini Credit", reģistrācijas Nr. 40103260762, pamatparādu 1039,58 EUR apmērā, likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2018. gada 5. februāra līdz 2019. gada 6. septembrim 103,74 EUR, tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu 171,50 EUR apmērā, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,28 EUR, pavisam kopā piedzenot 1318,10 EUR (viens tūkstotis trīs simti astoņpadsmit *euro* un 10 centi).

Atzīt AS "Mini Credit", reģistrācijas Nr. 40103260762, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, 6 % gadā no galvenā parāda summas 1039,58 EUR, vienlaikus nosakot, ka saskaņā ar Civillikuma 1763. pantu procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Samaksa veicama AS "Mini Credit", reģistrācijas Nr. 40103260762, norādītajā AS "Swedbank" kontā – konta numurs LV79HABA0551042786556.

Noraidīt prasību daļā par ar brīdinājuma izsniegšanu saistīto izdevumu piedziņu 5,44 EUR apmērā.

Noteikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saīsināts spriedums sastādīts 2020. gada 23. aprīlī.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Sprieduma sastādīšanas lūgumu var iesniegt rakstveidā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesai Jēzusbaznīcas ielā 6, Rīgā 10 (desmit) dienu laikā no saīsinātā sprieduma sastādīšanas datuma. Saīsinātais spriedums stājas likumīgā spēkā pēc tam, kad izbeidzies termiņš sprieduma sastādīšanas lūguma iesniegšanai un neviena no pusēm nav iesniegusi sprieduma sastādīšanas lūgumu.

Sprieduma sastādīšanas lūguma iesniegšanas gadījumā sprieduma noraksts būs pieejams tiesas kancelejā, sākot ar 2020. gada 22. maiju, ko lietas dalībnieki, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] panta noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem,
varēs pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, Jēzusbaznīcas ielā 6, Rīgā.

Pilns tiesas spriedums sastādīts 2020. gada 22. maijā.

Tiesnese J.Peinberga